371L0140

Ἀριθ. N 71/16 Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων 25.3.71

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 22ας Μαρτίου 1971

περί τροποποιήσεως τῆς ὁδηγίας τῆς 9ης Ἀπριλίου 1968 «περί ἐμπορίας τοῦ ὑλικοῦ ἀγενοῦς πολλαπλασιασμοῦ τῆς ἀμπέλου»

(71/140/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, καί ἰδίως τό ἄρθρο 43,

τήν πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς,

τή γνώμη τῆς Συνελεύσεως,

τή γνώμη τῆς Οἰκονομικῆς καί Κοινωνικῆς Ἐπιτροπῆς,

Ἐκτιμώντας:

ὅτι εἶναι ἀπαραίτητο νά τροποποιηθοῦν ὁρισμένες διατάξεις τῆς ὁδηγίας τοῦ Συμβουλίου τῆς 9ης Ἀπριλίου 1968 περί ἐμπορίας τοῦ ὑλικοῦ ἀγενοῦς πολλαπλασιασμοῦ τῆς ἀμπέλου([1])·

ὅτι ὁ κανονισμός (ΕΟΚ) ἀριθ. 1388/70 τοῦ Συμβουλίου τῆς 13ης Ἰουλίου 1970 περί γενικῶν κανόνων ταξινομήσεως τῶν ποικιλιῶν τῆς ἀμπέλου([2]), προβλέπει διατάξεις σχετικές μέ τήν καλλιέργεια ποικιλιῶν ἀμπέλου σέ ὁρισμένες περιοχές·

ὅτι γι' αὐτό, μόνο τό πολλαπλασιαστικό ὑλικό ποικιλιῶν τῶν ὁποίων ἡ καλλιέργεια ἐπιτρέπεται σέ ἕνα Κράτος μέλος δύναται νά τίθεται σέ ἐμπορία·

ὅτι, γιά τοῦτο, δέν εἶναι πιά ἀπαραίτητο νά συντάσσεται ἕνας κοινός κατάλογος ποικιλιῶν πού θά ἀπαριθμεῖ ὅλες τίς ποικιλίες τῶν ὁποίων τό πολλαπλασιαστικό ὑλικό δύναται νά τίθεται σέ ἐμπορία ἐλευθέρως στήν Κοινότητα·

ὅτι εἶναι ἀπαραίτητο, ἐν τούτοις, κάθε Κράτος μέλος νά συντάσσει ἕναν κατάλογο ποικιλιῶν ἀποδεκτῶν πρός πιστοποίηση καί πρός ἔλεγχο τοῦ προτύπου πολλαπλασιαστικοῦ ὑλικοῦ στό ἔδαφός του·

ὅτι ἡ κατάρτιση αὐτῶν τῶν καταλόγων πρέπει νά πραγματοποιεῖται σύμφωνα μέ ὁμοιόμορφους κανόνες ὥστε οἱ ἀποδεκτές ποικιλίες νά εἶναι χωριστές, σταθερές καί ἀρκετά ὁμοιογενεῖς·

ὅτι, γιά νά ἐπιτελεσθοῦν οἱ ἔλεγχοι ἀποδοχῆς μιᾶς ποικιλίας, πρέπει νά καθορισθεῖ ἕνας σημαντικός ἀριθμός κριτηρίων καί ἐλαχίστων ἐκτελεστικῶν προϋποθέσεων·

ὅτι πρέπει ἐπίσης νά ἐξασφαλίζεται ὅτι οἱ ἔλεγχοι αὐτοί πραγματοποιοῦνται, κατά τό δυνατό, συγχρόνως μέ τίς δοκιμές γιά τήν ἐκτίμηση τῆς καταλληλότητος γιά σκοπούς καλλιεργείας, μέ στόχο τήν ταξινόμηση·

ὅτι, ἐάν τό πολλαπλασιαστικό ὑλικό ἀμπέλου δέν πολλαπλασιάζεται ἤ τίθεται σέ ἐμπορία κάτω ἀπό κανονικές συνθῆκες στό ἔδαφος ἑνός Κράτους μέλους, πρέπει νά προβλεφθεῖ ἡ δυνατότητα ἐξαιρέσεως αὐτοῦ τοῦ Κράτους ἀπό τήν ὑποχρέωση ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης ὁδηγίας·

ὅτι βασικές τεχνικές τροποποιήσεις στά παραρτήματα πρέπει νά διευκολύνονται μέ μιά ταχεία διαδικασία·

ὅτι μία ἀπό τίς τεχνικές διατάξεις τοῦ παραρτήματος I τῆς ἐν λόγω ὁδηγίας πρέπει νά τροποποιηθεῖ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Ἄρθρο 1

Ἡ ὁδηγία τοῦ Συμβουλίου τῆς 9ης Ἀπριλίου 1963 περί ἐμπορίας τοῦ ὑλικοῦ ἀγενοῦς πολλαπλασιασμοῦ τῆς ἀμπέλου, τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως.

Ἄρθρο 2

Οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παράγραφος 2 ἀντικαθίστανται ἀπό τίς ἀκόλουθες διατάξεις:

«2. Τά Κράτη μέλη δύνανται μεταβατικῶς, ἀφοῦ τεθοῦν σέ ἰσχύ οἱ νομοθετικές, κανονιστικές καί διοικητικές διατάξεις πού εἶναι ἀπαραίτητες γιά τή συμμόρφωση πρός τίς διατάξεις τῆς παρούσης ὁδηγίας, νά προβλέπουν ὅτι τό πολλαπλασιαστικό

([1]) ΕΕ ἀριθ. N 93 τῆς 17.4.1968, σ. 15.
([2]) ΕΕ ἀριθ. N 155 τῆς 16.7.1970, σ. 5.

ὑλικό τό ὁποῖο ἔχει χρησιμοποιηθεῖ γιά τήν ἵδρυση μητρικῶν φυτειῶν καί φυτωρίων εἶναι ἰσότιμο μέ πολλαπλασιαστικό ὑλικό πιστοποιημένο ἤ ἐλεγμένο σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τῆς παρούσης ὁδηγίας, ἄν, πρίν ἀπό τή χρήση του, παρεῖχε τίς ἴδιες ἐγγυήσεις μέ τό πιστοποιημένο ἤ ἐλεγμένο πολλαπλασιαστικό ὑλικό σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τῆς παρούσης ὁδηγίας.»

Ἄρθρο 3

Τό ἄρθρο 5 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Κάθε Κράτος μέλος καταρτίζει ἕναν κατάλογο ποικιλιῶν ἀμπέλου ἐπισήμως ἀποδεκτῶν πρός πιστοποίηση καί πρός ἔλεγχο τοῦ προτύπου πολλαπλασιαστικοῦ ὑλικοῦ στό ἔδαφός του. Τόν κατάλογο μπορεῖ νά συμβουλεύεται ὁποιοδήποτε πρόσωπο. Καθορίζει τά βασικά μορφολογικά καί φυσιολογικά χαρακτηριστικά τά ὁποῖα ἐπιτρέπουν τή διάκριση μεταξύ τῶν ποικιλιῶν. Γιά τίς ποικιλίες πού εἶναι ἤδη ἀποδεκτές τήν 31η Δεκεμβρίου 1971, μπορεῖ νά γίνεται ἀναφορά στήν περιγραφή ἡ ὁποία δίδεται στίς ἐπίσημες ἀμπελογραφικές δημοσιεύσεις.»

Ἄρθρο 4

Οἱ ἀκόλουθες διατάξεις προστίθενται μετά τό ἄρθρο 5:

«*Ἄρθρο 5α*

Τά Κράτη μέλη φροντίζουν μιά ποικιλία νά μή γίνεται ἀποδεκτή, ἐκτός ἐάν εἶναι διακεκριμένη, σταθερή καί ἱκανοποιητικῶς ὁμοιογενής.

Ἄρθρο 5β

1. Μία ποικιλία θεωρεῖται διακεκριμένη ἄν, κατά τή στιγμή κατά τήν ὁποία ζητεῖται ἡ ἀποδοχή, διακρίνεται σαφῶς, ἀπό ἕνα ἤ περισσότερα σημαντικά μορφολογικά ἤ φυσιολογικά χαρακτηριστικά, ἀπό ὁποιαδήποτε ἄλλη ποικιλία ἀποδεκτή ἤ ὑποβληθεῖσα πρός ἀποδοχή στό ἐν λόγω Κράτος μέλος.

2. Μία ποικιλία θεωρεῖται σταθερή ἄν, κατόπιν διαδοχικῶν πολλαπλασιασμῶν, παραμένει σύμφωνη μέ τόν προσδιορισμό τῶν οὐσιωδῶν της χαρακτηριστικῶν.

3. Μία ποικιλία θεωρεῖται ἱκανοποιητικῶς ὁμοιογενής ἄν, ἐξαιρουμένων σπανίων ἀποκλίσεων, τά φυτά πού τήν ἀποτελοῦν εἶναι ὁμοιογενή ὡς πρός τό σύνολο τῶν χαρακτηριστικῶν πού λαμβάνονται ὑπόψη γι' αὐτό τό σκοπό.

Ἄρθρο 5γ

Τά Κράτη μέλη φροντίζουν ὥστε οἱ ποικιλίες πού προέρχονται ἀπό ἄλλα Κράτη μέλη νά ὑπόκεινται στούς ἴδιους ὅρους μέ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐφαρμόζονται στίς ἐθνικές ποικιλίες, ἰδίως ὅσον ἀφορᾶ τή διαδικασία ἀποδοχῆς.

Ἄρθρο 5δ

1. Τά Κράτη μέλη καθορίζουν, ἡ ἀποδοχή ποικιλιῶν νά εἶναι ἀποτέλεσμα ἐξετάσεων πού πραγματοποιήθηκαν ἐπίσημα, ἰδίως σέ καλλιέργεια καί πού καλύπτουν ἕναν ἱκανοποιητικό ἀριθμό χαρακτήρων τῆς ποικιλίας ἡ ὁποία πρόκειται νά περιγραφεῖ. Οἱ μέθοδοι πού χρησιμοποιοῦνται γιά τόν καθορισμό χαρακτήρων πρέπει νά εἶναι ἀκριβεῖς καί ἀξιόπιστες.

2. Κατά τή διαδικασία ἡ ὁποία προβλέπεται στό ἄρθρο 17, καθορίζονται, λαμβανομένων ὑπόψη τῶν συγχρόνων ἐπιστημονικῶν καί τεχνολογικῶν γνώσεων:

α) οἱ χαρακτῆρες πού πρέπει νά καλύπτονται τουλάχιστον ἀπό τίς ἐξετάσεις,

β) οἱ ἐλάχιστοι ὅροι γιά τήν ἐκτέλεση τῶν ἐξετάσεων.

3. Ἄν εἶναι γνωστό ὅτι πολλαπλασιαστικό ὑλικό μιᾶς ποικιλίας τίθεται σέ ἐμπορία σέ ἕνα ἄλλο Κράτος μέ διαφορετική ὀνομασία, ἡ ὀνομασία αὐτή πρέπει νά ἀναγράφεται ἐπίσης στόν κατάλογο.

Ἄρθρο 5ε

1. Οἱ ποικιλίες πού εἶναι ἀποδεκτές, ἐλέγχονται ἐπισήμως κατά κανονικά διαστήματα. Ἄν ἕνας ἀπό τούς ὅρους ἀποδοχῆς πρός πιστοποίηση ἤ πρός ἔλεγχο δέν πληροῦται πλέον, ἡ ἀποδοχή ἀκυρώνεται καί ἡ ποικιλία διαγράφεται ἀπό τόν κατάλογο.

2. Ὁ κατάλογος ποικιλιῶν καθώς καί οἱ διάφορες τροποποιήσεις του τροποποιοῦνται ἀμέσως στά ἄλλα Κράτη μέλη καί στήν Ἐπιτροπή.»

Ἄρθρο 5

Τό ἄρθρο 6 καταργεῖται.

Ἄρθρρ 6

Οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 παράγραφος 2 ἀντικαθίστανται ἀπό τίς ἀκόλουθες διατάξεις:

«2. Ὅπου δέν ἰσχύουν διατάξεις πού θεσπίζονται ἀπό τήν Ἐπιτροπή σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 3 παράγραφος 4 περίπτωση β), τά Κράτη μέλη δύνανται νά ὁρίσουν ὅτι δύναται νά τίθεται σέ ἐμπορία τό πολλαπλασιαστικό ὑλικό ὁρισμένων ποικιλιῶν ἀμπέλου, ἐάν ἔχει πιστοποιηθεῖ ἐπισήμως ὡς "βασικό πολλαπλασιαστικό ὑλικό" ἤ "πιστοποιημένο πολλαπλασιαστικό ὑλικό".»

Ἄρθρο 7

Τό ἀκόλουθο ἄρθρο προστίθεται μετά τό ἄρθρο 12:

«*Ἄρθρο 12α*

Τά Κράτη μέλη φροντίζουν ὥστε νά μήν ὑπόκειται στό ἔδαφός τους σέ περιορισμούς ἐμπορίας, ὡς πρός τήν ποικιλία, τό πολλαπλασιαστικό ὑλικό ποικιλιῶν ἀμπέλου τό ὁποῖο ἔχει ἐγκριθεῖ πρός καλλιέργεια στό ἔδαφός τους ἤ σέ τμῆμα τοῦ ἐδάφους τους, σύμφωνα μέ τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 1388/70.»

Ἄρθρο 8

Τό ἀκόλουθο ἄρθρο προστίθεται μετά τό ἄρθρο 17:

«*Ἄρθρο 17α*

Τό Συμβούλιο, κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, καί λαμβάνοντας ὑπόψη τίς σύγχρονες ἐπιστημονικές καί τεχνικές γνώσεις, θεσπίζει τίς τροποποιήσεις πού πρέπει νά γίνουν στά παραρτήματα.»

Ἄρθρο 9

Τά ἀκόλουθα ἄρθρα προστίθενται μετά τό ἄρθρο 18:

«*Ἄρθρο 18α*

Σύμφωνα μέ τή διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 17, ἕνα Κράτος μέλος, μέ αἴτησή του, δύναται ν' ἀπαλλάσσεται, ὁλικῶς ἤ μερικῶς, ἀπό τήν ὑποχρέωση ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης ὁδηγίας, ἐάν τό πολλαπλασιαστικό ὑλικό τῆς ἀμπέλου δέν πολλαπλασιάζεται ἤ δέν τίθεται σέ ἐμπορία κανονικῶς στό ἔδαφός του.

Ἄρθρο 18β

Ἡ παρούσα ὁδηγία ἐφαρμόζεται μέ τήν ἐπιφύλαξη τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 234/68 τοῦ Συμβουλίου τῆς 17ης Φεβρουαρίου 1968 περί ἱδρύσεως κοινῆς ὀργανώσεως ἀγορᾶς στόν τομέα τῶν ζώντων φυτῶν καί τῶν προϊόντων τῆς ἀνθοκομίας[1].»

Ἄρθρο 10

Τό κείμενο τοῦ σημείου 5 τοῦ παραρτήματος Ι, πρῶτο μέρος, ἀντικαθίσταται ἀπό τό ἀκόλουθο κείμενο:

«5. Ἐπιβλαβεῖς μικροβιακές ἀσθένειες, ἰδίως ὁ μολυσματικός ἐκφυλισμός καί τό κουλούριασμα, πρέπει νά ἐξαλειφθοῦν ἀπό καλλιέργειες πού προορίζονται γιά τήν παραγωγή βασικοῦ πολλαπλασιαστικοῦ ὑλικοῦ. Οἱ καλλιέργειες πού προορίζονται γιά τήν παραγωγή πολλαπλασιαστικοῦ ὑλικοῦ τῶν ἄλλων κατηγοριῶν κρατοῦνται ἀπαλλαγμένες ἀπό φυτά τά ὁποῖα παρουσιάζουν συμπτώματα ἐπιβλαβῶν μικροβιακῶν ἀσθενειῶν.»

Ἄρθρο 11

Τά Κράτη μέλη θέτουν σέ ἰσχύ, τό ἀργότερο τήν 1η Ἰουλίου 1972, τίς νομοθετικές, κανονιστικές ἤ διοικητικές διατάξεις πού εἶναι ἀπαραίτητες γιά τή συμμόρφωση πρός τήν παρούσα ὁδηγία. Πληροφοροῦν ἀμέσως περί αὐτοῦ τήν Ἐπιτροπή.

Ἄρθρο 12

Ἡ παρούσα ὁδηγία ἀπευθύνεται στά Κράτη μέλη.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 22 Μαρτίου 1971.

Γιά τήν Ἐπιτροπή

Ὁ Πρόεδρος

M. COINTAT

[1] ΕΕ ἀριθ. N 55 τῆς 2.3.1968, σ. 1.